

A XV—XVI. századokban gyakoriak e ruhakapcsok, de a XVII—XIX. századokon keresztül, alig változott kivitelben ma is használatosak. Korhatakozó jellegük épen ezért nincs.

A csontvázak rétegesen voltak egymás alatt elhelyezve. Három réteget tudunk megkülönböztetni: 80—90, 120—130 és 140—160 cm mélységekben. Ismét olyan jelenség, amely az említett négy temető mindegyikében észlelhető volt. További egyezést mutat a sírok tájolása is.

Az egyező vonások révén sírjaink a makókörnyéki, említett középkori temetőkkel tekinthetők egykorúaknak. A temetkezés végső idejét pedig történeti források alapján a XVII. század végére helyezhetjük.

Nem lehet kétséges, az egykori

Szent Lőrinc község temetőjével állunk szemben. Borovszky Samu azt írja a községről, hogy több ízben történt részleges dúlás után, 1686-ban végleg elpusztult; a helyén pusztta lett.⁵ A feltárt temető e község temetőjének sértetlenül maradt kis része volt s a falu pusztulásával valószínűleg a temető használata is megszűnt.

Rendkívül érdekes lenne a temetkezések révén a település kezdeteire is utalni, azonban ehhez az eddigi leletek nem elegendőek. További ásatómunka nyújthat esetleg adatokat a fenti kérdés megoldására, ha ugyan az agyagbánya régen el nem pusztította.

Dr. Párducz Mihály.

⁵ Dr. Borovszky Samu Csanádvármegye története 1715-ig II. 564—565. l.

Ein Gräberfeld aus dem Mittelalter in der Stadt Makó.

Ein Stadtteil von Makó, der um die Bahnstation liegt, wurde an die Stelle des mittelalterlichen Dorfes Szentlőrinc gebaut, welches im Jahre 1686 zugrunde ging. Wir fanden den alten Friedhof des einstigen Dorfes in der — hinter dem Bahnhof liegenden — Mészáros'schen Ziegelfabrik.

Ein Teil des Gräberfeldes ist leider wegen der darauf liegenden Gebäude nicht zugänglich, den anderen Teil richtete man aber bei der Aushebung der Tonerde zu Grunde. Aber auch die ausgegrabenen 29 Gräber lieferten hinreichende Daten um feststellen zu können, dass wir es mit einem Gräberfeld

aus dem Mittelalter zu tun haben. Die spärlichen Fundstücke (Schnallen, Tuch- und Spitzenüberreste, ein kleiner geschlossener Bronzering) und Beerdigungsgebräuche weisen einen den — in der Umgebung von Makó — schon früher ausgegrabenen Gräberfeldern¹ aus dem Mittelalter vollständig gleichen Charakter auf. Ganz genau können wir bloss die Zeit des Aufhörens der Beerdigung feststellen (1686), aber den Anfang nicht.

Dr. Mihály Párducz.

¹ Siehe die Anmerkungen 1—4 im ung. Text.